

Rétegrepesztők nyomán

Ukrajnában, a Ternopol megyei Guszjatyinban hallottam először – az el-elfúló Reggeli Krónikában – a zsanai gázkitörésről. 1979. január vége felé volt, ösztöndíjasként az orenburgi gázvezeték magyar építői között éltem, s hála a kint dolgozó olajbányászoknak, Zsana neve végképpen belém ivódott. [...] Kezdetben csak a zsanai kitörés foglalkoztatott, ám ahogy megismerkedtem a szakmával, a szemtanúkkal, a nagyszerű olajosokkal, a katonák felbecsülhetetlen segítségével a kitörések elhárításában – Zsana mellé csatlakozott a többi nagy kitörés: Algyő, Hajdúszoboszló és Lovászi stb. Vagyis egy kitörés helyett valamennyi kezdett érdekelni. Így szerettem meg a kitörésvédelem legendás hőseit, vagy ahogyan – utólagos engedelmükkel – elneveztem őket: a kútölőket.

A Kútölők című kötet (1983) fülszövege

Tisztelgés a hatalmas építkezés hajdani végrehajtói előtt, hiszen közöttük találtam meg olajbányász barátaimat, akik végül rábeszéltek: hagyjam én a vasas szakmát, „merüljek el nyakig az olajban”, éljek közöttük, ismerjem meg mindennapjaikat. Az orenburgi olajbányászok hatására lettem szigorú szakmájuk igaz rajongója, s később [...] ámuldozó krónikása is.

Kéziratoss ajánlás az Egyszer volt Orenburg című kötet (1984) egyik példányában